

Isten népéhez tartozni!

2Mózes 19. rész

¹Két hónappal azután, hogy Izráel fiai kijöttek Egyiptomból, ugyanazon a napon megérkeztek a Sínai-pusztába. ²Refidímből útnak indulva megérkeztek a Sínai-pusztába, és táborot ütöttek a pusztában. Ott táborozott Izráel a hegyel szemben.

³Mózes fölment Istenhez, az ÚR pedig így kiáltott hozzá a hegyről: Így szólj Jákób házához, és ezt hirdesd Izráel fiainak: ⁴Ti láttátok, mit cselekedtem Egyiptommal, hogyan hordoztalak benneteket sasszárnyakon, és hogyan hoztalak ide benneteket. ⁵Most azért, ha engedelmesen hallgattok szavamra, és megtartjátok szövetségemet, akkor, bár enyém az egész föld, valamennyi nép közül ti lesztek az én tulajdonom. ⁶Papok királysága és szent népem lesztek. Ezeket az ígéket kell elmondanod Izráel fiainak.

⁷Ezután lejött Mózes, összehívta a nép véneit, és átadta nekik mindazokat az ígéket, amelyeket rábízott az ÚR. ⁸Az egész nép egy akarattal felelte: Megtesszük mindazt, amit az ÚR mondott. Mózes elvitte a nép válaszát az ÚRnak. ⁹Akkor ezt mondta az ÚR Mózesnek: Íme, eljövök hozzád sűrű felhőben, hogy hallja a nép, amikor beszélek veled, és higgyenek majd neked is mindenkor. És elmondta Mózes a nép válaszát az ÚRnak.

¹⁰Akkor ezt mondta az ÚR Mózesnek: Menj a néphez, és rendeld el, hogy ma és holnap szenteljék meg magukat, és mossák ki a felsőruhájukat! ¹¹Legyenek készen harmadnapra, mert a harmadik napon leszál az ÚR az egész nép szeme láttára a Sínai-hegyre. ¹²De vonj határt a nép körül, és mondd meg nekik: Vigyázzatok, ne menjetek föl a hegyre, még a szélét se érintsétek! Aki megérinti a hegyet, halállal lakoljon! ¹³Nem szabad kézzel hozzányúlni az ilyenhez, akár állat, akár ember: meg kell kövezni, vagy nyíllal lelőni, nem maradhat életben. Majd csak akkor szabad fölmenni a hegyre, ha a kürt hosszabban zeng. ¹⁴Akkor lejött Mózes a hegyről a néphez, elrendelte, hogy a nép szentelje meg magát, és mossák ki felsőruhájukat. ¹⁵Majd ezt mondta a népnek: Legyetek készen harmadnapra! Asszonyhoz ne közeledjétek!

¹⁶A harmadik napon pedig virradatkor mennydörgés, villámlás és sűrű felhő támadt a hegyen, és igen erős kürtzengés. Ekkor az egész nép a táborban reszketni kezdett félelmében. ¹⁷Mózes ekkor kivezette a népet a táborból az Isten elé, és ők megálltak a hegy lábánál. ¹⁸Az egész Sínai-hegy füstbe borult, mert leszál rá tűzben az ÚR. Füstje úgy szállt föl, mint az olvasztókemence füstje, és az egész hegy erősen rengett. ¹⁹A kürtzengés egyre csak erősödött. Mózes beszélt, és az Isten mennydörgésben felelt neki. ²⁰Leszállt tehát az ÚR a Sínai-hegyre, a hegy csúcsára. És fölhívta az ÚR Mózes a hegy csúcsára, Mózes pedig fölment. ²¹Az ÚR ezt mondta Mózesnek: Menj le, és figyelmeztess a népet, hogy ne törjön előre azért, hogy lássa az URat, különben sokan elesnek közülük. ²²Még a papok is, akik különben közeledhetnek az ÚRhoz, szenteljék meg magukat, hogy rájuk ne rontson az ÚR! ²³Mózes azt felelte az ÚRnak: Nem jöhet föl a nép a Sínai-hegyre, hiszen te így figyelmeztettél bennünket: Vonj határt a hegy körül, és rendeld el, hogy szenteljék meg azt! ²⁴De az ÚR ezt mondta neki: Indulj, menj le, és jöjj fel Áronnal együtt! De a papok és a nép ne törjön előre, és ne jöjjenek föl az ÚRhoz, hogy rájuk ne rontson. ²⁵Mózes tehát lement a néphez, és megmondta ezt nekik.

Bevezető:

Az elmúlt vasárnapokon az Efézusi levél alapján tanulmányoztuk a tanítványság témakörét. Szó volt a lélekben való meggyökerezésről, arról, hogy az Istennel való megbékélés, hogyan eredményezi az ellenségeskedés megszűnését. Szó volt a lélekben történő folyamatos megújulásról is. Látszólag kilóg a sorból a mai címünk és alapigének is az Efézusi levéltől eltérő alapigét választottam. Mégis ennek ellenére az Isten népéhez való tartozás témakörének a tanulmányozása jól illeszkedik a tanítványság témakörébe, hiszen az ember hite, vagy tanítványsága két szinten, vagy azt is mondhatnánk, hogy két dimenzióban ölt testet. Hiszen a tanítványságomban való növekedés értelmezhető egyrészt az Istennel való személyes kapcsolatomban. Abban, hogy milyen igazságokat kell megértenem ahhoz, hogy növekedni tudjak az Isten megismerésében. Másrészt azonban ugyanilyen fontos, hogy a tanítványságom az Isten népéhez való tartozásomban is kiteljesedjen. Hiszen azzal, hogy Istenhez tartozom, egyszerre az Isten népéhez is tartozom és ez a kettő nem választható el egymástól. Így tehát a mai témánk is jól illeszkedik a tanítványság témakörébe. Ahhoz tehát, hogy az Isten népéhez való tartozásunkból fakadó igazságokat megértsük érdemes egy kicsit mélyebben elidőzni annál a látszólag egyszerűen megválaszolható kérdésnél, hogy mit értünk Isten népe alatt?

Mit értünk Isten népe alatt?

Ha feltenném a kérdést, hogy mire gondolunk, amikor Isten népéről beszélünk, milyen válaszokat adnánk?

Miközben készültem odaszaladt hozzám a kislányom is gondoltam felteszem neki is a kérdést hogy szerinted kik azok akik Isten népéhez tartoznak??

Kikerekedett a szeme a nemvárt kérdéstől és csak annyit mondott némi gondolkodás után hogy: azt nem tudom pontosan apa, de hogy mi és Borokáék odatartozunk az biztos! ☺

Tulajdonképpen, ha röviden akarnám a kérdést megválaszolni a lényeg benne van, hiszen az, hogy a hívők gyülekezete Isten népe az egy olyan alapvetés, egy olyan alap igazság amit mindenki tud ezekben a padosorokban. Ahogyan azt is, hogy Isten választott népe Izreal. Leginkább ez a két válasz jut az eszünkbe.

De vajon ha Isten népéről beszélünk biztos hogy csak ebben a két csoportban gondolkozhatunk? Egyáltalán fontos kérdés-e ez? Mi szüksége van egyáltalán Istennek arra, hogy saját kiválasztott nép ne legyen?

Hiszen megtehetette volna Isten azt is, hogy mindenek felett álló Úrként belenyúl a világtörténelem menetébe és anélkül viszi véghez a megváltás művét hogy ehhez külön kiválaszt magának egy saját tulajdon népet.

Ha belenézünk egy teológiai lexikonba, akkor azt láthatjuk, hogy az Isten népének az értelmezése árnyaltabb egy kicsit annál, mint amiről eddig beszélünk. Hiszen általánosságban az Isten népe alatt érthetjük a megteremtett embert, az emberiséget, míg szűkebb, specializáltabb értelemben érthetjük Isten népe alatt Izraelt és az újszövetségi egyházat.

Az egész emberi nemzetséget egy vérből teremtette, hogy lakjon az egész föld színén, meghatározta elrendelt idejüket és lakóhelyük határait, ²⁷hogy keressék az Istent, hátha kitapinthatják és megtalálhatják, hiszen nincs messzire egyiküktől sem, ²⁸mert őbenne élünk, mozgunk és vagyunk. Ahogy a ti költőitek közül is mondták némelyek: „Bizony, az ő nemzetsége vagyunk.”

Kire mondja ezt Pál hogy egy vérből teremtett?

Az 1Mózes2:7-ben azt olvassuk, hogy:

1Móz 2:7

“Azután megformált az Úristen a Föld porából az embert és élet lehelletét lehelte az orrába. Így lett az ember élőlényé.”

Ez alapján tehát azt mondhatjuk hogy, amikor Isten néperől beszélünk, akkor általános értelemben véve Isten népe az egy vérből teremtett egész emberiség.

Másrészt pedig, ahogy az alapigénkben olvastuk **valamennyi nép közül ti lesztek a tulajdonom papok királysága és Szent népem lesztek.** Mondja Isten Izraelnek, amely ígéret örököseivé lettünk mi újszövetségi hívők is.

Ez látszólag ellentmondásosnak tűnhet. Hiszen ha Isten népe az emberiség is, és Isten népe a zsidó nép is, amely az emberiség részét képezi, akkor miért kell külön kiemelni őket?

Miért volt szükség arra hogy egy népet Isten kiemeljem a többi közül, hiszen semmilyen nagy tettet nem hajtották végre, nem ígáltak le birodalmakat nem építettek piramisokat! Mégis egyértelműen kimondja Isten, hogy tulajdon népévé teszi Izraelt. Az 5Mózes 7: 6-9-ben ez olvassuk.

5Mózes 7: 6-9

Hiszen te Istenednek, az ÚRnak szent népe vagy. Téged választott ki Istened, az ÚR valamennyi nép közül, amely a földön él, hogy az ő tulajdon népe légy. ⁷Nem azért szeretett meg, és nem azért választott ki benneteket az ÚR, mintha valamennyi népnél nagyobbak volnátok - hiszen a legkisebbek vagytok valamennyi nép között -, ⁸hanem azért, mert szeret benneteket az ÚR, és megtartja azt az esküt, amelyet atyáitoknak tett. Ezért hozott ki benneteket az ÚR erős kézzel, és ezért váltott ki a szolgaság házából, Egyiptom királyának, a fáraónak kezéből. ⁹Tudd meg tehát, hogy a te Istened, az ÚR az Isten. Állhatatos Isten ő, aki hűségesen megtartja szövetségét ezer nemzedéken át azokkal, akik szeretik őt, és megtartják parancsolatait.

Az **Ézsaiás 49,6**-ban ezt mondja Isten igéje:

Kevésnek tartom, hogy Jákób törzseinek helyreállításában és a megmentett Izrael visszatérítésében légy az én szolgám. A népek világosságává teszek, hogy eljusson szabadításom a föld határáig.

Látjuk tehát hogy mindkét állítás igaz is úgy igaz, hogy közben egyik sem érvényteleníti a másikat.

Isten az embert népének nemzetségének teremtette hiszen nemcsak megformálta a maga hasonlatosságára hanem életet adott magából belé.

Isten eredeti terve az volt, hogy minden ember az ő teremtett népeként éljen vele a legszorosabb kapcsolatban és az ember részesülhessen abból a végtelen szeretetből és paradicsomi boldogságból ami az Istennel való kapcsolatban élhető meg.

Ha nem tartozol tehát Izrael népéhez nem kell bizonytalannak lenned abban, hogy Isten népéhez tartozol-e, különösen nem akkor, ha Isten gyermeke vagy és átadtad az életedet Jézusnak.

Hiszen mi célból választotta ki Isten Izráelt?

A 2 Mózes 19:6-ban azt olvastuk hogy Izrael tehát papi szolgálatra hívta el Isten a népek között, hogy Isten kijelentéseit és áldásait közvetítse a világra. Tehát bár valóságos ez a kitüntetett és áldásokkal, ígéretekkel kikövezett szerep, de nem cél nélküli. Hiszen a kiválasztás célja tulajdonképpen az, hogy Isten tervének megvalósulása érdekében szolgáljanak a többi nép felé.

Újszövetségi hívőként, az Isten népéhez való távozásunkat az Efézusi levél 2. része bontja ki leginkább számunkra.

Efézus 2,12-22

Ti abban az időben Krisztus nélkül éltetek, Izrael közösségétől elkülönítve, és mint az ígélet szövetségein kívül álló idegenek, reménység nélkül és Isten nélkül éltetek a világban. ¹³Most pedig Krisztus Jézusban ti, akik egykor távol voltatok, közel kerültetek Krisztus vére által.

.
. .

¹⁹Ezért tehát nem vagytok többé idegenek és jövevények, hanem polgártársai a szenteknek és háza népe Istennek. ²⁰Mert ráépültetek az apostolok és a próféták alapjára, a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus, ²¹akiben az egész épület egybeilleszkedik, és szent templommá növekszik az Úrban, ²²és akiben ti is együtt épültök Isten hajlékává a Lélek által.

Ennél tehát nem is lehetne világosabban megfogalmazni, hogy mi újszövetségi hívők is az Isten népéhez tartozunk. Sőt azt mondja itt Pál, hogy **háza népe vagyunk.**

Tehát nem csupán arról van szó, hogy egy olyan népnek vagyunk a tagjai akinek a tulajdonosa a mindenható Isten és ez mennyire egy menő társaság. Ez persze igaz de itt sokkal többről van szó! Isten háza népe vagyunk! Isten gyermekeiként lettünk megváltva, Isten gyermekeiVÉ lettünk megváltva.

Ezért tudd meg, hogy olyan néphez tartozol, akinek tulajdonosa a te saját atyád!

Hajlamosak vagyunk úgy gondolni a keresztyénségre mintha az egyfajta választott balekságot jelentene. De fontos hogy az identitásodba beépüljön az hogy te a mindenható Isten tulajdon népéhez tartozol. És akié ez a nagy nép az a te Atyád. Aki, ha szól abba ahogy olvastuk itt az

Igében a hegyek beleremegnek. Ez az Isten az, aki személyesen ismer téged és hívott életre téged. Aki ennek a népnek a tagjaként választ ki téged és bíz meg szolgálattal arra, hogy közvetítsd a világ felé az Ő hatalmas erejét és mindent átforgató szeretetét.

Ez a legfőbb célja a gyülekezetnek is hiszen Jézus megígérte hogy ahol ketten vagy hárman összegyűlünk az ő nevében ott ő is ott van. Az hogy a Krisztus teste a gyülekezet nem csupán egy szó kép hanem kifejezi annak a valóságát hogy Krisztus az ő népe által van jelen a világban. A gyülekezet tehát Isten tulajdon népe ennek minden szövetségi ígéretével és áldásával. De mindez nem cél nélküli, hanem a gyülekezet küldetése az hogy bemutassa Krisztust a világnak és eszköz legyen Isten világot MEGVÁLTÓ tervében.

Miért érdemes tehát akkor arról beszélni hogy, hogyan tekintsünk az Isten népéhez tartozásunkról? Talán éppen azért mert ahogyan itt az Igében is olvastuk Isten népe gyakran közel sem veszi annyira komolyan ezt a szövetséget, mint ahogy arra az Isten tekint.

Az Isten népéhez való viszony pedig alapjaiban határozza meg az Istennel való kapcsolatot is. Istenem nem egyéneken gondolkozik hanem gyülekezetben. Ha pedig mégis egyéneken azt az Isten népe vagy valamennyi ember felé irányuló MEGVÁLTÓ munkája érdekében teszi. Erről beszél Pál akkor, amikor a gyülekezetéről Krisztus testeként beszél. Isten tehát a gyülekezetet bízta meg azzal a szolgálattal, hogy közvetítse a kegyelmét a világ felé. Ugyanúgy ahogy a zsidó népet kiválasztotta arra hogy átadja rajtuk keresztül a törvényben a kijelentés szövetségét a gyülekezetet is küldetéssel bízta meg. Mégpedig azzal hogy hirdessék az evangéliumot és szolgáljanak minden ember felé. És ezen belül téged és engem, mint az Isten népének tagjait, a gyülekezet tagjait a Krisztus testébe illeszkedő tagként munkáljuk az Isten tervét.

Manapság egyre több helyen üti fel a fejét az a tévtanítás, hogy tulajdonképpen nincs is szükség gyülekezetre, hanem ilyen magányos harcosként is meglehet élni a közösséget Istennel.

Meggyőződésem hogy az Istennel való kapcsolat megélése lehetetlen, ha kiveszed a képletből az Isten népéhez, a gyülekezethez való tartozást. Nem tudtok mondani olyan embert a bibliából, akivel kapcsolatban csak arról ír a biblia, hogy milyen volt a személyes kapcsolata Istennel és ne töltött volna be valamilyen fontos szolgálatot, küldetést. Ha Isten elhívott valakit vagy megbízott valamilyen küldetéssel azt mindig azzal a céllal tette, hogy megvalósítsa az emberiséggel vagy a népevel kapcsolatos tervét.

Éppen ezért az Istennel való kapcsolatban történő fejlődéshez elengedhetetlen hogy az Ő népéhez való kapcsolatod is rendezett és egészséges legyen.

Meggyőződésem, hogy amilyen a viszonyod vagy a szemléleted, a szíved, a hozzáállásod az Isten népéhez csak idő kérdése hogy ez letükröződjön az Istennel való kapcsolatodban is.

Meggyőződésem az is hogyha kívülállóként szemléled az Isten népet, és kellő távolságot tartasz kint is bent is játékot játszva nem tudod betölteni, vagy nem tud megvalósulni Isten tökéletes terve az életedre nézve.

Ha nincs helyén egy gyülekezethez való viszonyod, az Isten népével kapcsolatos látásod az olyan mintha a suszter egy 46-os munkás bakancs kaptafajánál akarnál formára kalapálni egy 36-os menyasszonyi cipőt.

De Istennek tökéletes terve van a te életedre nézve is. Elsődlegesen az hogy térj meg! Add át az életedet Krisztusnak! Fordulj el az előző életedtől és engedd, hogy Isten új szívet adjon neked.

Másrészt pedig az hogy tagként beépülj a Krisztus testébe és betöltsd azt a feladatot, amire az Isten népe között elhívott és a te életedre nézve eltervezett. Ezek egyáltalán nem biztos, hogy látványos dolgok. Van akit arra rendelt az Isten, hogy nem látványos cselekedetekkel például közbenjáróként, beteglátogatóként, vagy a bátorítás ajándékával gyámolítóként szolgáljon, vagy az Isten népének a legkisebb egységében a családban szolgáljon szülőként. De van akit látványos szolgálatokra hívott el Isten. Hosszan lehetne folytatni a sort.

Hosszan lehetne arról is beszélni, hogy miként tudod felismerni, ha nem vagy a helyeden ebben a kérdésben. De az biztos, hogy két szélsőséges megjelenésben biztosan meg tud nyilvánulni. Az egyik ha nem végzel semmilyen szolgálatot amire az Isten elhívott a másik, ha mindent te végzel, olyanokat is, amire az Isten nem hívott el.

Isten nem kéri tőled, hogy tedd meg azt, amire mást hívott el és azt sem, hogy olyat tegyél meg, ami másnak a feladata lenne miközben a legfontosabb elhívásodra nem marad erőd, energiád. Ha pedig még nem találtad meg, hogy Isten téged hol akar használni, akkor ez az Ige neked is szól, hogy lásd meg Isten nem a kispadra hívott el.

Ez az igeszakasz nagyon szemléletesen mutatja be, hogy Isten mennyire komolyan gondolja a saját népeként való elhívásunkat és mennyire komolyan gondolja azt a szövetséget amit a népével kötött.

Vívódtam rajta, hogy alapigeként az egész 19. részt hozzam, vagy emeljem ki néhány tömörebb részt elhagyva azokat a részeket amelyek a nép megszentelődésére vonatkozó utasításokról szólnak. Mert ezek az utasítások, amiket itt olvasunk valljuk meg hogy elég erősek és meghökkentők. Tulajdonképpen saját magamat rajtakaptam azon, ami mostanában talán egyre inkább jellemző a keresztény közösségre is, hogy Istennel személyével kapcsolatban is pollkorrektek vagyunk. Mintha kevésbé akarnánk hangsúlyozni Isten befogadhatatlan hatalmasságát, ami az emberből akár rettegést is kiválthat. Pedig az Isten félelemnek igenis helye van akkor, ha az egészséges istentiszteletet vált ki belőlünk. Mintha az Isten kegyelme és szeretete nem férne meg az Isten tiszteletet kiváltó félelmével.

Ebben a részben egyszerre jelenik meg az Isten szeretete, amit az egyszerű fordítás sokkal jobban ad vissza amikor úgy fogalmaz az 5. versben, hogy

Bár az egész Föld az enyém, ti féltve őrzött kincsemmé lesztek a nemzetek között.

Micsoda gyönyörű kép ez, micsoda vallomás ez az Isten szeretetéről: **Féltve őrzött kincsemmé lesztek a nemzetek között.**

De ugyanitt olvashatunk arról is, hogy amikor az Isten megkötöti a szövetségét az ő népével és beszélt a néphez ezt is az egyszerű fordítás talán sokkal érzékletesebben adja vissza:

A harmadik nap reggelén a Sinai hegy felől mennydörgés hallatszott, villámok cikáztak, sűrű sötét felhő szállt a hegyre és felharsant a sófár erős hangja. Az egész nép remegett a félelemtől a táborban. Mózes kivezette a népet a hegy lábához hogy Isten elé álljanak. Az egész hegy füstbe borult, mert az örökkévaló

leszállt rá a tűzben. A füst fölszállt, mint a kemence füstje és az egész hegy remegett. A Sófár hangja egyre erősebben hallatszott. Mózes beszélt Istennel, aki hallható hangon válaszolt neki.

Nem tudom, hogy ki vizuális típus közülünk, de én biztosan az vagyok és én megértem a nép reakcióját. Ha kicsit próbálsz magad odaképzelné a hegy lábához már olvasás közben is szinte elfogja a reszketés. Nem tudom mennyire van tudományosan alátámasztva, de a Sinai hegy egyik csúcsa ma is koromfekete, amiről egyesek azt feltételezik hogy ez volt az a hely amire Isten tűzként szállt le.

Mostanában volt több nagy vihar is, amikor a természet olyan erővel jelent meg hogy egy-egy égdörgésnél, az ember gyomra szinte összeugrott. Tudjátok ma amikor minden az emberről, minden az individumról szól. Valósítsd meg magad..., mindenhol az egyén van a középpontban és minden egy ember egyéni teljesítményének a dicsőségét igyekeznek hirdetni és találkozunk akár csak egy ilyen égi jelenséggel, amikor, recseg ropog az ég olyankor az ember rögtön ilyen picinek érzi magát. Rögtön olyan kicsinek érezzük magunkat mint a porszem.

Képzeld el milyen lehetett amikor az isten tűzben leszállt a hegycsúcsra és konkrétan tűzben égett az egész hegycsúcs és remegett az egész hegy miközben minden elsötétült, dörgött az ég és mindenütt villámok cikáztak. Én nem csodálkozom hogy az egész nép reszketett a félelemtől és Mózesnek kellett kivezetni őket Isten elé.

És még ez is elmarad attól, amikor az égen megszólalnak majd a harsonák és az Úr Jézus visszajön. Nem csak a Sinai hegy fog rázkódni, hanem recsegni ropogni fog az egész föld.

Isten ilyen komolyan veszi a szövetségét, a népéhez való viszonyát!

Vajon én is így viszonyulok ehhez a szövetséghez? Az Isten népéhez fűződő elhívásomhoz? Betöltöttem azt a tervet, amit az Isten az én életemre nézve álmodott meg? Elhiszem hogy Isten ezen a terven keresztül tud a leghatalmasabb módon megáldani? Hogyan tekintek az Isten népére? Hogyan tekintek a gyülekezetre? Tudom úgy látni ahogy az Isten látja az ő népet és az ő gyülekezetét? Komolyan veszem azt a szövetséget amit Isten kötött az ő népével és amibe engem is meghívott?

És ez nem a középkori Istennel való riogatásról szól. Hanem arról, hogy lásd meg, hogy az az Isten, aki ennyire hatalmas kész lehajolni hozzád és úgy hordozni, mint ahogy a sas hordja szárnyain a fiókáit. Ha tovább olvasnánk az ígét látnánk, hogy ezután az események után, nagyon hamar hogyan fordult el Istentől Izrael és fordult a bálványokhoz. De Isten mégse vetette el az Ő népét és aztán ránk is kiterjesztette ezt a szövetséget. Ezért nem rettegned kell, hanem szeretni az Urat teljes szívedből, lelkedből és minden erődből és Ő meg fog téged áldani.

Álljunk most meg lélekben a Sinai hegy lábánál is halljuk meg hogy szól e hozzánk az Isten. Ha úgy érzed hogy válaszolnál ezekre a kérdésekre, akkor van egy jó hírem! Nem kell Mózesrel üzened hiszen itt most lesz lehetőséged és megszólíthatod az Istent! ÁMEN